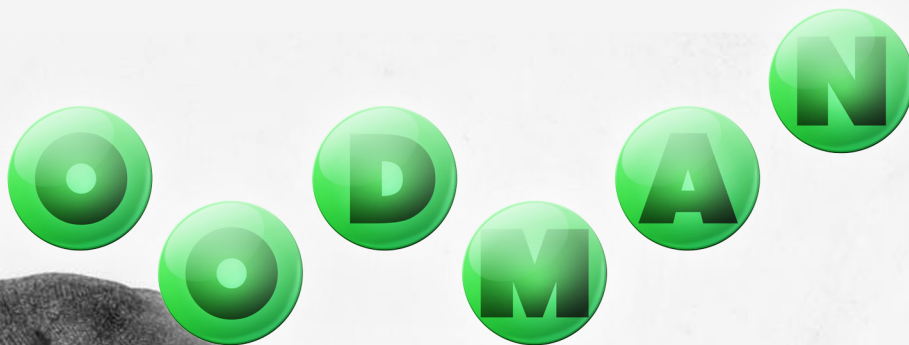

Kausi 2021, Vol. 66
Irwin-klubi, Irwin Goodman ry:n jäsenlehti
Irtonumero 6,50

**Tämä on 66.
G-lehti**

**Kannessa
Irwin '66**

**Kansantaiteilijan
matkassa osa 16:
Sankarit muut
karkeloissa**

**Plattojen
Planeetta-sarja:
Maailma on kaunis**

**+ muuta
monipuolista
irwinismiä!**

Pääkirjoitus

Irwin-klubin toimikausia jatkoajalla – Goodman-lehtiä saadaan vielä ...ja toivon mukaan muutakin

Älyllisen kapasiteetin ja organisointitaidon (ihan vaan omasta puolestani sanon) lisäksi tapahtumat ja monet tulovirratt loistavat pois-saolollaan. Goodman-lehtiä on toimitettu jo jonkinaikaa Etana-toimituksessa. Kustannuspaineiden ja yleisen maailmantilanteen vuoksi olemme päätyneet harventuneisiin postituksiin. Mutta älkää vielä iloitko, ei pienlehtemme vielä tule jäämään tukkimasta postiluukkuja ja -laatikoitanne. Tavalla tai toisella tulemme tuottamaan tätä samaa jankkaamista kiusaksenne vielä mahdollisimman pitkään. Kaikkea sel-laista miltä muuten voisi säästyä... tai mitä muualta ei joudu luke-maan. Moni-ilmeisestä irwinismistä riittää puitavaa.

Meidän fanien muisteluja ja mahtavan juttumme jakamista. Useam-man kirjoittajan voimalla (tässä lehdessä allekirjoittaneen lisäksi Jakke, Hanski ja Tokka, muut ovat vuorostaan reservissä). Kansantaiteilijan matkan varrelta riittää meillä näkökulmaa, ja ensikädenkin tietoa. Näitä erikoisjuttujamme Irwinistä ja Vexistä tunnutaan kaipaavan, niistä on paitsi kyselyä milloin niitä taas saadaan, myös kiitostakin tulee, näistä irwinismin syvistä riveistä ainakin. Mutta muiltakin suun-nilta ymmärtäjiä jo nykyisin löytyy. On ollut mukava huomata näinä vuosina, vuosikymmeninä, miten tilanteet elää, kuten irwinismikin elää! Mielenkiintoista on myös, kuinka tämä juttu aina vaan kantaa vieläkin, vaikka maestromme on ollut jo pitkään poissa keikkalavoilta. Meitä seuraajia riittää. Vanhoilla irwinisteillä on tietyst nostalgia-arvot totta kai mukana vahvasti, mutta niinpä on nuoremmallakin väellä, vaikkei välttämättä niin omakohtaisina. Meitä Irwinin aikalaisfaneja ilahduttaa nuorten nousu mukaan (ehkä tämän ajan ilmiö). Irwinismille on ollut myös hyötyä näistä ajoista. Yksi uusi asiasta kiinnostuneiden joukko on lähtöisin niistä Irwinin ajan nähneistä, jotka eivät silloin asialle vielä lämmenneet. Mukaan seuraajiksi on tullut jopa niitä, jotka suorastaan saattoivat ehkä vähän inhota tätä (meille niin rakasta...) "hunsvot-tia", joka rienasi ja käyttäytyi toisinaan hieman epäsovinnaisesti, eikä musiikkikaan heitä silloin niin suuresti säväyttänyt. Nyt asia nähdään toisin, kuten usein käy kun aikaa riittävästi virtaa. Nämä kaikki asiat tietenkin miellyttävät meitä "alkuperäisiä" Irwinin ymmärtäjiä, jotka mekään emme niin henkilöpalvonnan puolelle ole koskaan sentään ajautuneet, vaikka olemmekin pitkään suhtautuneet fanaattisemmin fanittamisemme kohteeseen.

Kaikkein hienointa on luonnollisesti se, että nuorta porukkaa on tullut mukaan joukkoomme. Irwiniä diggaillaan musiikin, tarinan ja henkilön vuoksi, ja onpa siinä tiettyä kapinapäällikön leimaakin mukana. Olihan meidän Irwin monessa mielessä melkoinen airut – sanoman välittäjä suurissa murroksissa. Ja Vonnin eli Vexin kunniaksi on sanottava, että tekstit ovat kestäneet aikaa. Vain pieni osa niistä on "tähän aikaan sopimatonta", mutta nekin kaikki ovat niitä aikansa lapsia, ja kertovat meille laajemmasta kuvasta.

Ollaan jonkin aikaa myös uhkailtu, että erikoislehtemme lukijat saavat mahdollisesti tulevaisuudessa vielä Goodmanin sähköisenkin version riesaksensa. Se ei tule toteutumaan ihan heti. Paperilehtiä siis pu-kataan se mitä pukataan, minkä aikataulut – ja budjetti, luoja, sekä tulostimet vaan meille suo. Kerhollamme on muutakin tehtävää kuin lehdet. Nyt se kaikki on ollut vaikeammin toteutettavissa. Todennäköi-sesti syksyllä 2021 yhteiskunta on kuitenkin tämän viheliäisen pande-

mian jälkeen avautunut, että saamme palata normaalimpaan elämään, ja Irwin-yhdistyksemme friskaantuu ja klubilaisetkin saavat taas erilaisia etuja jäsenyydestään. Klubilaisia on koitettu muistaa, täältä kerhon toimiston taholta, mutta myös tärkeimmän yhteistyötahon, Reteen kaupan puolelta. Jos ei muuta niin tarjouksen tynkää tuolta Irwinin virallisesta fanituotekaupasta. Uskoteko että tuokin toiminta (perikunnan mandaatilla) luo asiallemme näkyvyyttä – mikä onkaan parempi väline, kun t-paita asianmukaisella kuvalla ja tekstillä – oikeiden henkilöiden päällä oikeissa paikoissa oikeaan aikaan... Moni firma (tai poliitikko tms.) maksaisi maltaita moisesta näkyvyydestä. Tuhansia vankkumattomia kannattajia iskulauseet ja kuvat rinnassa, siellä missä ihmiset liikkuu ja kun tapahtuu. Reteen kaupan tehtävä ja erityisesti tämä fanituotepuoli on merkittävä, eikä vähiten valvomassa myös Antti Hammarbergin perikunnan etua. Ja osaltaan sitä nappulaa sinnekin hankkimassa, jotta suvun edesmenneen päämiehen elämäntyöstä niitä tulovirtoja valuisi sinnekin päin. Ja kun vuosikymmeniä on jo sitä tehty, niin onhan siinä ihan merkittävistäkin asioista kysymys. Mutta muutenkin. Koko asialle ollaan tekemässä näkyvyyttä. Meidän eri tiimit keskittyvät kaikkeen Irwinin ja irwinismin lipun korkealla pitämiseen!

Asiaa osoitteessa irwingoodman.com ja yhdistyksen virallisella somealustalla Facebookissa: Irwin-klubi, Irwin Goodman ry – johon liittyneitä on muuten jo yli 8000 (armon vuonna 2021 kun Irwinin viimeisestä keikasta on kulunut jo 30 vuotta... "fanit kokoontuu yhä sankoin joukoin aiheen ympärille"). Ja tässä lehdessä yllä mainitut kirjoittajat ovat jakaneet näkemystään ja elämänviisauksiaan suoraan Irwinin uraan, tuotantoon ja elämään liittyen kuin myös epäsuorasti – niin ikään irwinismin hengessä asioita ja elämää laajemmin katsoen.

Tunteiden kirjo on laaja, niin kuin pitääkin olla.

Ari Lahti, Päätoimittaja

Sisällys:

2	Pääkirjoitus
4	Sankarit muut karkeloissa - Kansantaiteilijan matkassa osa 16
7	Maailma on kaunis - Plattojen planeetta
9	Elämä on hienoo, vaikka... - Kolen palsta
10	Oton fobia
11	Elävästä elämästä - kirjoissa ja kansissa

Kannessa: Kansikuvapoju Irwin '66

Goodman-lehti

glehti@gmail.com

Facebook: Irwin-klubi, Irwin Goodman ry

Päätoimittaja Ari Lahti

Kansi ja taitto: Riikka Tossavainen ValkeakoskiMedia,

Kuvat: Arkisto

Sankarit muut karkeloissa Linnoissa herrojen..

Itsenäisyys käsitteenä on suomalaisille suuri, eikä itsenäisyyspäivä juhlineenkaan ihan helposti meiltä huomautta jää. Meille kaikille niissä on omat vivahteensa ja useimmille ne herättävät jonkinlaisia tunteita – myös lauluillaan kantaa ottaville Irwinille ja Vexille. Kummallekin Suomen itsenäisyys oli tärkeä asia. Kumpikaan ei kuitenkaan haikaillut Linnan juhlien kutsukorttien perään, eikä sellaisia ainakaan Irwinin postiluukkuun kolahtanut. Toisaalta iskelmä- tai rock-puolen edustajia alettiin nähdä Presidentin linnassa vasta kun parikymmentä vuotta oli kulunut veijareidemme noususta yleisön tietoisuuteen. Jos Vexille näinä myöhempinä aikoina kutsu Linnan juhliin tuli, hän ei tietääkseni ainakaan kutsua noudattanut. Vexi katseli kuitenkin vuonna 1967 Linnan juhlia televisiosta, jol-

loin hänen ja Irwinin tekemä Ryysyranta oli jäänyt myyntilistojen kärkipaikoille kuukaussiksi. Aika pian kyseisen televisiotuokion jälkeen kypsyi ajatus tehdä laulu tästä aihepiiristä. Eräänä päivänä syntyi teksti Juhlavalssi, jossa katsontakulma oli pikemminkin juhlien ulkopuolelta kuin juhlahumun keskeltä.

Aika monella tänä päivänäkin on sama kantaa kuin Vexillä ja Irwinillä – ”siellä pörrää vaan paskantärkeetä porukkaa”. Vexi kirjoitti tekstin sekä menneen että nykyisemmän ajan kulissemiin Sven Tuuvineen, päälliköineen ja ritareineen. Sanottava on, että kumpikin kaveri, niin Salmi kuin Hammarberg olivat hyvin isänmaallisia miehiä. He arvostivat vanhempiansa ikäluokkaa siitä,

että pitivät pintansa ja taistelivat Suomen itsenäisyyden puolesta.

Irwin ei koskaan itse päässyt pressan linnan esittämään tuotaa Juhlavalssi-teosta, joka sittemmin on siellä liveinä soinnut. Tänä koronaviruspandemian vuonna juhlaa ei pidetty, mutta massiiviset juhlalähettykset Yle loihti yleisönsä iloksi. Ainakin radion puolella Irwinin Juhlavalssi soi viimeisenä valssina, ja jossakin niistä television monista lähteyksistä jossain esitettiin Maailma on kaunis, joka lukeutuu nykyisen presidentiparin suosikkeihin.

Kaikilla kansoilla ei ole itsenäisyyttä, eikä kaikilla itsenäisilläkään valtioilla itsenäisyyspäivää. Joidenkin valtioiden asema maailmassa on ollut niin vahva, että ne ovat olleet käytännössä aina itsenäisiä, osa säilynyt jopa miehittämättö-

minä ainakin viimeiset tuhat vuotta. Suureenisuutensa betonoinaiteita ovat mm. Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. On selvää, etteivät ruotsalaiset tai britit voi ymmärtää täysin itsenäisyyspäivän merkitystä – vaikkapa suomalaisille. Suomelle itsenäisyys, ja suurelle osalle kansaa myös itsenäisyyspäivän vastaanotto, ovat erityisen hienoja juttuja. Ja vaikka elitistinen touhu ”tavalista kansaa” voi vähän vierastuttaa, niin ei se vähennä itsenäisyyden arvon tuntemusta ollenkaan.

Laitanpa tähän osuvat otteet tulevasta kirjastamme Reteesti, Irwin Goodman:

”... Vexin mielestä inspiraation saapumisen odottelu oli turhaa ajanhukkaa, idea pitää vain löytyä, ja sellainen löytyy parhaiten etsimällä kuin odottelemalla. Hän otti avolehtiön pöydältä ja alkoi luonnostella pitemmälle ajatusta, josta mah-

dollisesti voisi syntyä lauluteksti. Vexi oli jo jonkin aikaa pyöritellyt mielessään jotain juttua maamme valtaapitävien itsenäisyyspäivän juhlinnasta. Muutama kuukausi sitten Presidentinlinnasta suorana televisioitua Itsenäisyyspäivän vastaanottoa katsoessaan Vexi oli vakuuttunut sen umpielitistisestä luonteesta ja hänen antipatiansa moiseen entisestään vahvistuivat.

-Missä kansa, ja oikea elämä? oli Vexi ääneen ajatellut. -Täällä televisioruudun tällä puolen tietenkin.

Nyt Vexi oli nappamassa ideaa J.L. Runebergin Väinö Stoolin tarinoista. Sympaattinen ja keskeinen hahmo, tavallisen kansan edustaja Sven Tuuva, oli nouseva hänen uusimman tarinansa päähenkilöksi.

Ol’ iloisempi, nöyrempi kuin moni viisaskaan ja töitä teki kaikkia, päin mäntyyä kaikkiaan

”Älyä kyll’ ei Dufvalla lie liiaksi ollutkaan, pää huono oli”, arveltiin, ”mut sydän paikallaan.”

-Laitetaas tää kaveri, joka niin kovasti muistuttaa erästä ystävääni ja niin montaa muutakin tallaajaa, katsomaan muiden, ”parempien ihmisten” juhlintaa, juhlissa joihin tällaisia poikia ei varmasti ikinä kutsuta, kehitteli Vexi puoliääneen uuden laulun juonta. Muistilokeroista putkahti mieleen vielä vanha Kulkurin valssi.

-Linnassa kreivien häät vietetään, on morsiamell’ kruunattu pää, mutisi Vexi kuulleen korvissaan vanhan melodian. -Mitenkähän tätä voisi käyttää pohjana tässä?

Kohta Vexin mielessä teksti alkoi elää Kulkurin valssin runomittasaa:

Linnassa herrojen taas tanssitaan, ei rahvasta joukossa nää.

Vexi oli jo raapustellut muutamia tekstinpät-
kiä ruutupaperille, nyt
hän päätti jatkaa tuo-
hon tyyliin lauseiden ja
ajatusten ryhmittelyä.
Pujotettuaan paperin
kirjoituskoneen telal-
le, hän alkoi naputella
luonnoksista säkeitä
puhtaaksi. Vexi ryhtyi
toden teolla työstä-
mään ajatusta, joka
oli viime aikoina pyö-
rinyt hänen mieles-
sään. Luonnoslehtiöön
ilmestyi lisää lauseita,
yksittäiset sanat ja
sanojen paikat vaih-
tuivat, sanontatavat
muuttuivat.

Vain yksi on joukosta
poissa,
Sven Tuuvaa siellä ei
näy.
On sankarit muut kar-
keloissa
ja juhlat heiltä ne käy.

Vexi kaatoi mustaa
kahvia kuppiinsa, ja
asetti sen kirjoitus-
pöydälleen. Kuuman
kahvin höyrytessä
vieressään hän alkoi
rakennella aihioistaan
uutta säkeistöä. Vexi

näki mielessään nyky-
päivän Sven Tuuvan
ja muun kansan kat-
sovan kuinka ministe-
rit, kansanedustajat,
korkeimmat virkamie-
het, vuorineuvokset,
diplomaatit ja armei-
jan ylin päällystö rou-
vineen, sekä tietenkin
muutamat presidentin
parhaista kavereis-
ta, juhlivat keskenään
kristallikruunujen lois-
teessa. Samalla Vexi
katsahtaa myös toista
kuvaa mielenmaise-
massaan, siinä näyt-
täytyi Suomen sodan
1808-09 sankarit,
Ruotsin armeijan Suo-
men joukkojen ylipääl-
likkö Klingspor, sekä
komentajat Sandels
ja von Döbeln esikun-
tineen juhlimassa.
Ruotsi hävisi sodan ja
menetti takamaansa,
itäiset lääninsä eli Suo-
men, siinä rytäkäs-
sä Venäjälle. Vänrikki
Stoolin tarinoista voi
saada käsityksen, ai-
nakin niin halutessaan,
että tuossa sodassa
taistelleet suomalaiset
sotilaat, Sven Tuuva
mukaan lukien, olivat
taistelemassa viimei-
seen mieheen maansa
puolesta, toisin kuin
hallitsija Ruotsissa ja
ylin sotajohto pää-
majassa tai sotatan-
tereella. Vexi käänsi
katseensa taas nyky-
päivän Suomeen:

Ritarit uljaasti vie daa-
mejaan, on miekat ja
kultaiset vyöt.
Lahjana älykkyys on
heillä vaan on aivot
nuo tehneet taas työt.

Tätä ei ainakaan Lin-
nan juhliassa tulla
soittamaan itsenäi-
syyspäivänä, päätte-
li Vexi. Mutta eipä se
ole tarkoitukseen, sillä
suuremmat rojalit ja

korvaukset kertyvät
jostakin ihan muualta.
Tarina sai jatkoa:

Shampanja virtaa ja
on mukavaa, on käsis-
sä heidän tää maa.
Vauraus kansankin
taas kukoistaa
ja kiittää vain heitä nyt
saa.

Toisille luonto luo noin
lahjojaan
ja toisille hiukkasen
vain. Viisaille riemun-
kin suo tosissaan,
ei tyhmillä kuulu se
lain.

-Hyvä teksti, tää on
helppo säveltää, to-
tesin Vexille saatua
käteeni konekirjoitus-
liuskan, jolla on Juhla-
valssiksi nimetyn lau-
lun sanat.

Heti alkuun oli selvää,
että sävellän valssin
duuriin. Suomalaiset
säveltäjät ovat tehneet
valsseistaan laahaavia
mollivalituksia. Päätin,
että tästä tehdään iloi-
nen ja reipas juttu. Ja
kun mukaan otetaan
tarpeeksi paljon soit-
tajia, ja näille järjeste-
tään sormiin vipinää,
niin johan alkaa tapahtua."

Otteet kirjasta Re-
teesti, Irwin Goodman
(Veikko Tiitto, Ari Lah-
ti)

Ari Lahti

Kirjoittaja on Irwinin
luottamusikko, valo-
kuvaaja, taidekehystä-
jä ja kirjailija
valkeakoskimedia.com

PLATTOJEN PLANEETTA -SARJA
Jarkko Dorrendorff - Irwin-klubi

Maailma on kaunis

Tällä kertaa kirjoitan Irwinin kappaaleesta Maailma on kaunis. Se julkaistiin singlenä vuonna 1989. Mestareina tuttuun tapaan Kassu Halonen säveltäjänä, Vexi Salmi teksti-
nikkarina ja maestro Irwin esittäjänä. Plätyn toisella puolen Irwin esitti biisin Pyhä Pietari, jota on aiemmin käsitelty tässä osastossa. Maailma on kaunis julkaistiin samana vuonna singlen kanssa myös Vuosikerta - 89*** LP-levyllä ja sittemmin myös kyseisen älp-päriin CD versiona. Näin alkaa Maailma on kaunis :

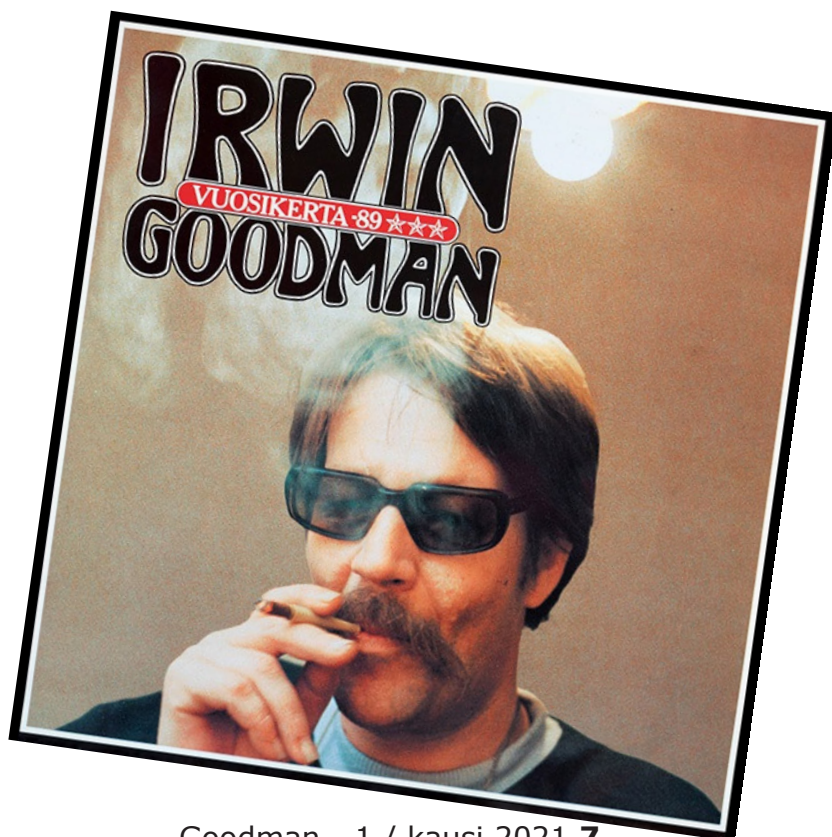
Maailma on kaunis ja hyvä elää sille / jolla on aikaa ja tilaa unelmille, ja mielen vapaus, ja mielen vapaus

Niin. Siinä se. Heti alussa kiteytettyinä muutamaan sanaan. Onnellisuus.

On vapautta kuunnella metsän huminoita / kun aamuinen aurinko kulta kallioita / ja elää elämänsä, ja elää elämänsä

Kappaletta esittävät useat eri artistit keikoillaan ja moni on sen Irwinin lisäksi myös levyttänyt. Vexin teksti menee niin syvälle ihmis-

mielen syövereihin että moni pitää laulua yhtenä Irwinin parhaista, ellei peräti parhaana.

**On vapautta val-
voa kesäisiä öitä
/ ja katsella hil-
jaisen haavan vä-
rinöitä / ja elää
elämäänsä, ja
elää elämäänsä**

Kappaleen painoar-
voa lisännee erito-
ten se että laulun
alkuperäinen esit-
täjä on juuri Irwin.
Mies joka näki ja
koki keikoillaan, ta-
vatessaan tuhansia
ja taas tuhansia ih-
misiä kaikista sosi-
aali- ja yhteiskun-
taluokista. Hän näki
ja koki suomalai-
suuden koko kirjon.
Lämpimät valoisat
kesäyöt, ihmisen
yksyden luonnon
kanssa, haaveilla
mitä haluaa. Elää
elämäänsä. Tuntei-
siin menevän kap-
paleen menestystä
ruokkivat tekstin
väkevät mutta sa-
malla myös pehme-

ät kielikuvat.

**Maailma on kau-
nis ja hyvä elää
sille / jolla on ai-
kaa ja tilaa unel-
mille, ja mielen
vapaus, ja mielen
vapaus**

**On vapautta istua
iltaa yksinensä /
ja tuntea, tutkia
omaa sisintän-
sä / ja elää elä-
määnsä, ja elää
elämäänsä**

**On vapautta vais-
tota viesti suu-
remmasta / ja
olla kuin kaikua
aina jatkuvasta /
ja elää elämään-
sä, ja elää elä-
määnsä**

**Maailma on kau-
nis ja hyvä elää**

**sille / jolla on ai-
kaa ja tilaa unel-
mille, ja mielen
vapaus, ja mielen
vapaus**

Suomi on pieni maa,
kielialue on pieni.
Jos herrat Halonen,
Salmi ja Hammar-
berg olisivat synty-
neet Amerikassa tai
jossain Euroopan
suuressa maassa,
tehden laulujaan
siellä, he olisivat to-
dennäköisesti maa-
ilmankuuluja.

Jarkko Dorrendorff,
Irwin - Klubi

Kolen palsta:

Elämä on hienoo, vaikka...

Kesällä -19 alkoi sarja tapahtumia. Kaverini Heikki, jonka kans tein paljon hommia ja käytiin marjassa monissa paikoissa, 79v auttava hyvä kaverini lähti. Kuoli autotalliin saappaat jallassa, toivomallaan tavalla. Jäi kova ikävä. Siitä vuosi sain kirjeen lakitoimistosta. Isä oli kuollu 7.1.20. Mutta me 6 veljee saatiin tieto vasta kuukausia myöhemmin. Ulkolainen nainen, jonka kanssa hän oli naimisissa, päätti niin. Ei oltu väleissä faijan kanssa ku oltiin vaan hälle orjia nuorena. Ei nähty 20 vuoteen. No, perunkirjat tietty sitte ja se oliko rintaperillisille kiva paikka. Faija oli tehny testamentin muikkelille ja pesi veljet veke. No en mä kyllä mitää oottanutkaan.

No, sama päivä kun oli perunkirjoitus ja lähin lakitoimistosta, soitti kaverini Mane. Hanski Vexi

on poissa. No tuli-han Afan johdolla tehtyä muutamia keikkoja, joissa Vexikin käväs. Harmitti helvetisti.

Niin, sitte vähä myöhemmin Afa Ari Lahti soitti, että rumpali Esko on lähteny. Ja ikävä vain kasvoi. Esko oli kova luu. Jääty Rääkkylässä (Irwin-klubi tapahtumassa) ku lähti keikan jälkeen seilaan yöllä. Sulateltiin kiuksaalla Eskoo. Manun ja Olvan kanssa. Oli kiva kaveri.

No sitte lähesty synttärät ja aattelin että vähä juhlin ny ku on ollu paskamaista aikaa. Viikkoo ennen synttäreitä 16.11.2020 veli soitti. Äiti on kuollu.

Kukkalaite, arkku ja muistotilaisuus. Velipojan kanssa järjestelyt ja perunkirjat taas. Kaikki veljistä ei äiteensä muistanut. Ja osa makso viulut. No onneks saatii äiti taivaaseen. Mulla oli käden leikkaus heti äidin kuoleman jälkeen, mut yhdellä kädelläkin asiat hoitu.

Sitte ny 2021 alussa sairastu vaimo. Onneks oli käsi paketissa ni sain hoitaa häntä kotona. Muutama kuukausi täs on menny ja valoo näkyy. Tosin kun vakavasta sairaudesta on kyse, ni avun saanti on kiven alla. Kotio vaan ja pestään kädet (hoida itte eukkos). No, onneks Hämeenlinnasta löyty lekuri, joka pisti vakavissaan asian eteenpäin. KIITOS HÄNELLE!

Sillä mä tän kirjoitin ku lehdistä välillä luen ku jollain kynsi katkee tai mukele on sairaalassa, ni helvetinmoinen numero siitä tehdään. No, elämä on hienoo vaikka meitäki on koulittu. Onneks on härmäläinen isän hakkaama kakara. Kyllä pää kestää.

Kansantaiteilija Antti Hammarbergin musalla eteenpäin.

Kole, alias Hanski

Oton Fobia

Outo-Otto oli ollut 20 vuotta Outokummussa osapuilleen onnellinen, ja nuoruuteensa Otto oli jotakuinkin nuhteettomana nudistina niittänyt Naantalissa.

Naantalista tuli sitten lähtö, koska Otolle kehittyi ajan kanssa siellä outofobia, mitä ei ns. suuri yleisö voinut käsittää, saatikka pieni seurakunta. Joten Otto vittuuntuneena rippikoulun jälkeen päätti lähteä Naantalista kauas ja syvälle. Outokummun kaivoksiinhan Otto sitten loppuviimeksi fobiansa kanssa ajautui.

Täällä saan olla aivan rauhassa ihmisten katseilta ja panettelupuheilta perkeleen perkele! Otto ajatteli silloin, kun ensimmäisen kerran meni hissillä maan uumeniin kaivokseen hommiin, niin kuin joka aamu 20 vuotta siitä kerasta eteenpäin.

Ei kai kohtalolleen mitään voi, Otto aamuisin aina ajatteli. Ottoa harmitti kyseinen fobia vallan perkeleesti. "Kas kun ei muille ole tullut samanlaista, miksi juuri minulle?" oli ollut Oton viimeiset ajatukset taas monena ehtona ennen unen tuloa. Nyt 20 vuoden Outokummussa vietetyn kaivosajan jälkeen Fobia ehkä pikkaisen laski jo päätänsä.

Otto joutui hiukan kiusalliseen tilanteeseen firman pikkujouluissa. Ronski-Ronja Outokummun karskein ja kiimaisin siivooja oli saanut siis kuulut huhua Oton fobiasta Naantalissa asuvilta pikku-serkuiltaan. Ronjalla oli nyt tilaisuus tutustua Ottoon, kun Otto saapui pikkujouluhin vihdoista viimein eli uskaltautui yhteisiin firman rientoihin ensimmäisen kerran 20 vuoden aikana.

Ronja koitti heti... siis otti Oton puhuteluun onkos asiassa mitään perää! Ronja otti ohjaketkin heti käteensä, ja eikös Fobia nostanut heti päätänsä. Oton tähänastisen elämän ensimmäisen kerran fobia oli nyt myös Otolle iloinen asia!

Otolle oli kehittynyt tosiaan vuosien aikana siellä Naantalissa nudistikeskuksessa kaamea fobia eli kansanomaisesti sanottuna tappi-tauti! Siitä kaikki Outo-Otto ym. nimitykset, poika kun joutui jo aikas pienestä kävelemään kitaraa etumuksensa edessä pidellen, vaikka soittaa Otto ei kyllä osannut. Pianotunnilla Otto kävi kerran - liian pienenä - äitinsä kanssa, muttei siitä soittoharrastuksesta mitään tullut alkuunkaan, kun ei Otto ylettänyt pen-

kiltä pianon koskettimiin, eikä äidin sylistä annettu soittoa!

Fobiahän siellä nudistipaikassa ihan väkisin Otolle kehkeytyi. Oton ylihormonaalinen toiminta oli testattu oikein laboratoriokekeilla (HYVÄ ETTEI SIMPANSSEILLA). Otto oli Suomen ensimmäisiä jollekka oikein aikuistenoikeasti syötettiin jarrua, mutta huonoin tuloksin. Tauti sen kuin koveni, siis paheni!

Oton isä oli paikallisen nudistileirin puheenjohtaja ja äiti sihteeri. Otto muistaa noin kahden vanhasta asti olleensa mukana karkeloissa enemmän tai vähemmän kaikki kesät, aina sinne rippikouluaikoihin asti. Äidin kanssa saunottiin naistenpuolella, siihen ikään asti, kun karvat alkoi kasvaa, ja vähän ylitse. Kas kun Otto pystyi...

Jatkuu seuraavassa numerossa...

Tokka Juivonen

Elävästä elämästä – kirjoissa ja kansissa

Veikko Tiiton kanssa olemme työstäneet kirjasarjamme keskeistä teosta, Viimeinen keikka -sarjan kolmatta ja laajinta osaa: Reteesti vaan, Irwin Goodman (Veikko Tiitto – Ari Lahti). Apunamme on ollut loistava tiimi ja lukuisat haastateltavat.

Kirjasarjan ensimmäinen osa, Surutonta nuoruusaikaa (Tiitto 2014). Sitä seurasi sarjan kakkososa, Irwin Goodman, kansan laulaja (Tiitto-Lahti 2016). Kattavan elämäkerran tekeminen näin isosta kokonaisuudesta olisi liian kova homma osa-aikaisille kirjoittajille. Olimme kuitenkin sitä mieltä, että Irwin ja Vexi ansaitsevat elämänmakuisen, kaunokirjallisessa asussa olevan elämäkerrateoksen (-teos-sarjan), jossa asiat ovat tosia, eri ihmisten kertomat tapahtumat sijoitettuna oikeanlaiseen ajankuvaan, jossa kerrotaan elävästi Irwinin elämästä, urasta, musiikista. Vexi kuuluu tähän tarinaan luonnollisesti. Mutta tällä kertaa näkökulma on Irwinin, hän toimii kertojana paljolti itse. Kolmannessa osassa eletään 1991 tammikuun lisäksi aikaa vuoden 1965 lopusta vuoden 1969 alkuun. Tapahtumarikkaaseen ajanjaksoon mah-

tuu paljon muuta kuin pinnalle nousu ja iso määrä levytyksiä. Ja vauhti kiihtyy, kun Ryysyranta-hitin myötä Irwin nousee keikkalavojen valtiaksi ja levymyyntilistojen kärkeen. Siitä seurasi erittäin hyvin tuottavat keikkaputket. Käsittelemme tässä kolmannessa osassa muun muassa sitä mitä niillä tuotoilla tehtiin. Sitä mitä niillä ei tehty, niistä puhutaan vasta neljännessä osassa...

Henkilökohtaisen elämän ja keikkailun lisäksi avataan laulujen syntyä ja levytyssessioita seikkaperäisesti useamman luvun verran. Mukana on paljon Irwinin ajatuksia, mutta myös meidän omia johtopäätelmiämme useisiin lähteisiin perustuen. Lisäksi tuon ajan ystävät ovat antaneet oman ainutlaatuisen panoksensa.

Lopputuloksena alkaa näyttää aika hyvältä, vaikka itse sanonkin, mutta se onkin isomman porukan aikaansaannosta. Itsehän olen vain osa-aikainen "kirjoittelija", etupäässä toimin muissa hommissa kokoaikaisena monialayrittäjänä, siinä ohessa olen myös pienkustantamon "päällikkö" ja sivutoiminen muusikko, sekä päätoiminen kouluikäisen

lapsen isä. Paljon tekemistä ja monta roolia. Sama on porukan muillakin tekijöillä. Kaiken tohinan ja toiminnan ohessa jatketaan myös tätä tarkempaa historian ylös kirjoittamista. Tässä ei tarvitse keksiä tarinoita, vaan tuoda isoa tarinaa uusista näkökulmista jaettavaksi, isompana kuvana mutta myös yksityiskohdat tarkempina.

Ari Lahti

(Lisäys myöhemmin:

Reteesti vaan, Irwin Goodman -kirjan ennakkopainos ilmestyi 2021. Sen jälkeen teimme sisällölle suuren remontin, paljon parannuksia ja lisäyksiä juhluvuonna 2023 julkaistuu kova-kantiseen painokseen. Ennakkopainoksen hankkineet saavat tämän juhlapainoksen todelliseen etuhintaan - lisätietoa mm. IrwinGoodman.com ja Reteestä kaupasta.)

Aktivoi jäsenyytes kaudelle
ellet oo sitä jo

Jäsenyys + Goodman-lehden vuosikerta
verkkomaksulla Retee-kaupan kautta 24
euroa!

Ei tarvitse muuta.

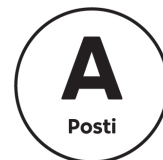
Voi maksaa myös vanhalla tyyllillä, tilille:
FI38 3939 0067 4661 44

Irwin-klubi, Irwin Goodman ry
irwingoodman.com

Irwin-klubi, Irwin Goodman ry:n uusi tilinumero on:

FI38 3939 0067 4661 44 / S-pankki

Säästöpankin tili on voimassa, mutta poistumassa käytöstä.

irwingoodman.com
retee.mycashflow.fi